

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/725/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312205436
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6312205436.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Jany Haluškovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.223.266, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, P. O. BOX 205, proti žalovanej: R. P., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom T. XXX/XX, XXX XX D. N. S., za účasti OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice - Sídliisko Ťahanovce, IČO: 42 247 268 (vystupujúceho 30. 06. 2016 v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovanej), právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Budapeštianska č. 8, Košice, o zaplatenie 362,85 Eur s prísl., na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/380/2012-139 zo dňa 22. 07. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice - Sídliisko Ťahanovce, IČO: 42 247 268 (vystupujúce do 30. 06. 2016 ako vedľajší účastník na strane žalovanej) m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Okresný súd Brezno (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 22. júla 2014 žalobu zamietol (prvý výrok), žalovanej nepriznal náhradu trov konania (druhý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť, aby (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nahradil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 90,06 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (tretí výrok).

1.2 Okresný súd odôvodnil rozsudok tým, že predmetom konania bolo zaplatenie istiny 362,85 Eur s príslušenstvom na tom právnom základe, že právny predchodca žalobcu Telefónica Slovakia, s. r. o. (pôvodne Telefónica O2 Slovakia, s. r. o.) dňa 11. 10. 2007 uzatvoril so žalovanou zmluvu o pripojení č. XXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Povinnosťou žalobcovho právneho predchodcu bolo poskytovať služby telefónneho pripojenia, povinnosťou žalovanej platiť odplatu za dohodnuté služby. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúry na celkovú sumu 362,85 Eur, ktorú žalovaná nezaplatila.

1.3 Podaním zo dňa 19.02.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovanej, a to OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, ktorého vstup do konania pripustil okresný súd so súhlasom žalovanej uznesením č.k. 5C/380/2012-104 zo dňa 14. 03. 2014 v spojení s uznesením č.k. 5C/380/2012-124 zo dňa 05. 05. 2014. Vedľajší účastník na strane žalovanej namietol premlčanie nároku, ku ktorému sa pripojila aj žalovaná.

1.4 Okresný súd pri rozhodovaní aplikoval ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o neplatnosti právneho úkonu, § 52 ods. 1 o spotrebiteľskom práve, ustanovenia upravujúce premlčanie a zmluvnú pokutu. Okrem toho okresný súd vychádzal z ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Dokazovaním vykonaným obsahom uzatvorenej zmluvy mal okresný súd preukázať, že žalovaná sa v dodatku k zmluve zaviazala pre prípad nesplnenia si povinností zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 329,07 Eur. Právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej sumu 4,78 Eur faktúrou č. 1000038040 zo dňa 04. 11. 2007 so splatnosťou do 18. 11. 2007, sumu 21,58 Eur faktúrou č. 1000247348 zo dňa 05. 01. 2008 so splatnosťou do 11. 02. 2008, faktúrou č. 1000100499 zo dňa 02. 12. 2007 so splatnosťou do 17. 12. 2007 sumu 7,42 Eur a faktúrou č. 5100134029 zo dňa 17. 04. 2008 so splatnosťou do 24. 04. 2008 sumu 329,07 Eur. Okresný súd poukázal na vzťah špeciality Občianskeho zákonníka a zákona č. 610/2003 Z. z., v ktorom nie je upravené premlčanie. Ustálil, že vzhľadom na splatnosť jednotlivých faktúr (posledná bola splatná 24. 04. 2008) a na podanie žaloby dňa 22. 06. 2012 uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba určená Občianskym zákonníkom, preto žalobu z dôvodu vznesenej námietky premlčania zamietol.

1.5 Súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku konštatoval, že pokiaľ žalobca v priebehu konania uzatvoril so žalovanou 18. 03. 2013 dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom, ide o nekalú obchodnú praktiku, ktorá je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti žalobcu a narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa. Uznať možno aj premlčaný dlh, ale uznávací prejav dlžníka bude mať právne účinky uznania dlhu len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh bol v čase uznávacieho prejavu premlčaný, čo žalobca nepreukázal a zo samotnej dohody o uznaní dlhu nevyplýva, že žalovaná o tejto skutočnosti mala vedomosť. Okresný súd uviedol, že s najväčšou pravdepodobnosťou je možné predpokladať vylúčenie záujmu spotrebiteľa, ktorý by mal vedomosť o skutočnom stave veci, na uznaní záväzku, a tým aj na predĺžení premlčacej lehoty pri premlčanej pohľadávke, pokiaľ by o tom vedel. Z dohody o uznaní dlhu nie je zrejmé, že žalovaná mala vedomosť o premlčaní dlhu, čo nasvedčuje porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi zo strany žalobcu, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcu čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Okresný súd zdôraznil, že žalobca dal žalovanej podpísať túto dohodu až v priebehu súdneho konania a pár dní po tom, ako mu bol zo strany súdu oznámený vstup vedľajšieho účastníka do konania; z tohto hľadiska je dohoda o uznaní záväzku so splátkovým kalendárom ako nekalá obchodná praktika neplatná.

1.6 O trovách konania okresný súd rozhodol podľa v tej dobe platného a účinného ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, ale žiadne trovy jej nevznikli a ona si ich neuplatnila, preto jej ich súd nepriznal. S poukazom na § 93 ods. 4 O. s. p. a úspech žalovanej v konaní súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej. Ide o trovy právneho zastúpenia vo výške 90,06 Eur (za 2 úkony právnej služby po 26,56 Eur - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie k návrhu zo dňa 02.05.2013, za odvolanie proti uzneseniu zo dňa 27.03.2014 13,28 Eur, 2 x režijný paušál za rok 2013 po 7,81 Eur, 1 x režijný paušál za rok 2014 8,04 Eur všetko v zmysle § 10, § 13a ods. 2 písm. b) v znení účinnom od 01.07.2013, § 14 ods. 1 písm. a), b) v znení účinnom do 30.06.2013, § 15, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Za odvolanie proti uzneseniu o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktoré nie je odvolaním proti rozhodnutiu vo veci samej súd nepriznal odmenu vo výške 26,56 Eur, ale vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky 655/2004 Z.z..

2.1 Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie odôvodnené tým, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil s poukazom na § 205 ods. 2 písm. e) O. s. p., pretože pochybil pri posúdení písomného uznania dlhu žalovanou. Uviedol, že žalovaná v písomnej dohode o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom uzatvorenej 18. 03. 2013 uznala svoj dlh vzniknutý z titulu nezaplatených telekomunikačných poplatkov čo do právneho dôvodu aj výšky. Uznanie dlhu bolo ako jednostranný právny úkon zhotovené v písomnej forme, je podpísané žalovanou, obsahuje kauzu vzniku dlhu, výšku dlhu aj prísľub žalovanej zaplatiť ho vo forme poskytnutej platobnej výhody. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie podpísanie tejto dohody nespochybnila a nespochybnil ani vôľu svoj dlh splatiť. Aj z označenia predloženého listinného dôkazu je zrejmé, že ide o uznanie dlhu. Žalovaná v pozícii priemerného spotrebiteľa musela vedieť, že listina, ktorú podpisuje, je dohodou o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom. Nezodpovednosť a ľahkovážny prístup z jej strany nie je možné vykladať

v jej prospech ani v postavení spotrebiteľa. Dohoda o uznaní záväzku je zabezpečovacím inštitútom, nie nekalou obchodnou praktikou.

2.2 Žalobca poukázal na to, že súd prvej inštancie podľa jeho názoru nijako nezdôvodnil, v čom má spočívať nedostatok odbornej starostlivosti na strane jeho právneho predchodcu, a v čom bolo narušené správanie žalovanej ako spotrebiteľky. Rozhodnutie okresného súdu odvolateľ považuje za nepreskúmateľné, najmä ak svoje závery pre meritórne rozhodnutie súd vyhodnotil len na základe listinných dôkazov bez vypočutia žalovanej. Zdôraznil, že súdu neprislúcha hodnotiť, čo je pre účastníka konania výhodné a čo nie, čím dochádza k narušovaniu zásady kontradiktórnosti konania. Žiaden právny predpis neukladá povinnosť veriteľovi pohľadávky osobitne upozorňovať dlžníka na premlčanie. Uznáním dlhu dochádza podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ k založeniu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby bez ohľadu na to, či žalovaný, ktorý svoj dlh uznal, v čase uznania vedel, alebo nevedel o premlčaní pohľadávky žalobcu. Z ust. § 558 OZ a 110 ods. 1 druhá veta OZ vyplýva, že uznanie premlčaného dlhu má za následok len predpoklad trvania dlhu v čase jeho uznania. Dôkazné bremeno sa presúva na dlžníka. Ustanovenie § 558 OZ nerozoberá dopad uznania premlčaného dlhu bez vedomosti osoby, ktorá dlh uznáva, na plynutie premlčania pohľadávky. Nová 10-ročná premlčacia doba začína plynúť priamo zo zákona bez ohľadu na to, či spotrebiteľ vykonal uznávací prejav, alebo nie. Neexistuje žiaden rozumný logický dôvod pre odklonenie sa od konštantnej judikatúry, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/47/2013 z 29. 01. 2014. Uplatnil si proti žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jej strane náhradu trov prvostupňového konania aj konania odvolacieho z titulu zaplateného súdneho poplatku za odvolanie a náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - odvolanie, náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné a miestne prepravné a 20 % DPH, spolu vo výške 41,52 Eur.

3. Vedľajší účastník na strane žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že Občiansky zákonník do 31. 12. 1991 podmienky uznania premlčaného dlhu vôbec neupravoval, ustanovenie § 558 bolo zavedené až novelou uskutočnenou zákonom č. 509/1991 Zb. účinným od 01. 01. 1992. Po tejto zmene sú právne následky viažuce sa na plynutie 10-ročnej premlčacej doby závislé od toho, či dlžník o premlčaní vedel, alebo nie. Pohľadávka žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 327,07 Eur vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá bola za neprijateľnú viackrát vyhlásená súdom, teda je neplatná. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/19/2012 z 29. 03. 2012. Uviedol, že uplatnená zmluvná pokuta predstavuje neprimeranú sankciu z hľadiska času, pretože žalobca vôbec nerozlišuje situáciu, keď dôjde k ukončeniu zmluvy v dôsledku nezaplatenia sumy napr. 1 mesiac pred uplynutím doby viazanosti oproti prípadu, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď prvý mesiac viazanosti. Súd právoplatne zakázal právnemu predchodcovi žalobcu používať a uplatňovať túto zmluvnú pokutu, čo vyplýva aj z § 53a ods. 1 OZ v spojení s článkom 2 ods. 3 Ústavy SR. Povinnosť zdržať sa uplatňovania nekalej zmluvnej podmienky zaväzuje aj súčasného žalobcu. Z neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôžu vzniknúť medzi žalobcom a žalovanou žiadne právne následky. Nárok žalobcu na zaplatenie 329,07 Eur vôbec nevznikol. Platne uznať je možné iba platný záväzok, preto je uznanie dlhu zo strany žalovanej neplatné. Navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 34,60 Eur, a to za jeden úkon právnej služby 26,56 Eur a tzv. režijný paušál 8,04 Eur.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

5. Napadnutý rozsudok bol vydaný za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok, účinný do 30. 06. 2016. Od 01. 07. 2016 sú súdy povinné aplikovať Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) v zmysle jeho § 470 ods. 1 (prechodné ustanovenie).

6. Na základe podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom v § 379 - 381 CSP, bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, za použitia § 177 ods. 2 CSP a rozsudok napadnutý odvolaním podľa § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu účinne sa zaoberať námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán sporu, avšak s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (pozri I. ÚS 46/05, II. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08, II. ÚS 220/08). Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia, nemá znaky ľubovôle a náhodnosti. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním napadnutým

rozhodnutím odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci, vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolací súd sa (v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP) v zásade stotožňuje s dostatočne zrozumiteľným a presvedčivým odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie. Rozsudok okresného súdu stručne, jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím splňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Závery súdu prvej inštancie sú nielen racionálne, ale aj spravodlivé. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s § 387 ods. 2 CSP) preto reaguje len na zásadné na argumenty žalobcu uvedené v odvolaní.

8. Aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu podpísaním dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo dňa 18. 03. 2013 nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Žalobca mal znenie vyhlásenia o uznaní záväzku pripravené vopred a predložil ho žalobkyni na podpis počas tohto súdneho konania (začatého 22. 06. 2012), po oznámení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, z ktorého mohol vzhľadom na jeho účasť v množstve obdobných súdnych sporov usudzovať, že dôjde k vzneseniu námietky premlčania. Odvolací súd takýto postup žalobcu považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase podpisu dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom. Zabezpečovací inštitút uznania záväzku sám osebe v rozpore s dobrými mravmi nie je, v rozpore s dobrými mravmi je konanie žalobcu ako dodávateľa, keď pod vplyvom hrozby vznesenia námietky premlčania kontaktoval počas súdneho konania žalovanú a využil výraznú nerovnosť v postavení zmluvných strán týkajúcu sa ich právnych vedomostí, najmä účinkov uznania dlhu. Úmyslom žalobcu bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalovanej spotrebiteľky. Pri uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná. Dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom je formulárovým ošetrovaním vzniknutého krízového stavu, kedy bol spotrebiteľke na podpis predložený zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Pri vyhodnocovaní tejto praktiky súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady 2005/29 bod 18 Preambuly). Existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok, čo nie je odbornou starostlivosťou dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí. Skutočným cieľom bolo dosiahnutie 10 ročnej premlčacej lehoty. Nie je to žalovaná spotrebiteľka, kto sa správal nezodpovedne. Na rozdiel od iných podobných sporov dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom neobsahuje ani len text o vedomosti žalovanej o premlčaní dlhu. Zámerom žalobcu bolo dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky. Žalobca vyhľadal žalovanú v mieste jej trvalého bydliska, keďže ako miesto uzatvorenia dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX so splátkovým kalendárom z 18. 03. 2013 je uvedené miesto trvalého bydliska žalovanej D. N. S.. Pri uzavretí tejto dohody teda neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti, preto bola námietka premlčania vznesená dôvodne. K splatnosti najneskôr zročnej faktúry došlo 24. 04. 2008, žaloba bola podaná 22. 06. 2012, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby určenej v Občianskom zákonníku, ktorým sa spravuje právny vzťah zmluvných strán. Odvolací súd poukazuje na bohatú judikatúru vydanú v konaniach o ochrane spotrebiteľa, hodnotiacu dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom ako nekalú obchodnú praktiku, ktorá napĺňa nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa aj možné riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa (príkladmo rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/33/2013 alebo sp. zn. 8Co/127/2013, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/5/2015 z 30. 05. 2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/329/2015).

9. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu OZ právna pomoc spotrebiteľom vystupoval v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovanej spotrebiteľky využívajúc oprávnenie dané ustanovením § 93 ods. 2 O. s. p. účinného do 30. 06. 2016. Vedľajší účastník mal právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, ktoré realizoval v rámci civilného súdneho konania zabezpečením si kvalifikovaného právneho zastúpenia splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Mal potom aj právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia s poukazom na § 137 ods. 1 O. s. p., keďže právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanej, na strane ktorej v konaní vystupoval.

10. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (prvý výrok) aj v súvisiacich výrokoch o trovách konania (druhý výrok a tretí výrok) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Žalobca v odvolaní nenamietal priznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej ani ich výšku, preto sa odvolací súd touto otázkou nezaoberal.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná a OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom 040 13 Košice - Sídlisko Ťahanovce, IČO: 42 247 268 (vystupujúce do 30. 06. 2016 ako vedľajší účastník na strane žalovanej) boli v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešní a vzniklo im proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si trovy odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, odvolací súd jej ich preto nepriznal. Vedľajší účastník vystupujúci do 30. 06. 2016 na strane žalovanej si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol o jeho nároku kladne. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).